Zullen we blozen?

Rommelkrûd yn it fereale dyklân

Colofon

ISBN: 978 94 6365 950 5
1e druk 2026
© 2026, Pim Rodenboog

Uitgeverij Elikser
Ossekop 4
8911 LE Leeuwarden
www.elikser.nl
Drukwerk: CSL digitaal B.V.

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra
Schilderijen: Pim Rodenboog
Foto auteur: FotoFriesland.nl (J.Protzman)

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Zullen we blozen?

Rommelkrûd yn it fereale dyklân

Pim Rodenboog

Elikser
UITGEVERIJ

Voor Hans,

wiens tenor het hoogste woord het mooiste zingt

Aan de Friese zeedijk, op het wad en in de haven
kun je in je fantasie het hart aan zilte verten laven.

(Hans Akkerboom)

Poetry is just the evidence of life.
If your life is burning well, poetry is just the ash.

(Leonard Cohen)

Inhoud

Fûne wurden	12
Gevonden woorden	13
Frije pinne	14
Vrije pen	15
Krústocht	16
Kruistocht	17
Meiboartsje	18
Meespelen	19
Skilderles	20
Schilderles	22
Skjin skriuwe	24
Schoon schrijven	25
Dyklân	28
Dijkland	29
Dwylljochten	30
Dwaallichten	31
Misthoarn	32
Misthoorn	33
Waaiende was	35
Myn Eden	36
Mijn Eden	37
Opromme tiid	38
Opgeruimde tijd	39
Snein	40
Zondag	41
Etmiel	42
Etmaal	43
Grizer	44

Grijzer 45
Dreamsân 46
Droomzand 47
Ripens 48
Fan wa? 52
Van wie? 53
Omsleine maitiid 54
Kapseizende lente 55
Lyts 56
Klein 57
Hernia 58
Hernia 59
Reis door herinneringen 60
Ynmitsele 62
Ingemetseld 63
Yn 'e woastyn 64
In de woestijn 65
Rorschach 67
Vleugel 69
Gescharrel 71
Gedoe 73
Verantwoording 75

Taalgescharrel

Taalskarrelerij

Fûne wurden

Sy rint lâns it strân fan it hjerstich eilân,
dêr't de weagen meidynje mei har trêd.
Wylst sy tinkt oer lok en pine fan it hert,
reitsje tinzen betize yn har oars sa nochtere ferstân.

Sy wol har fielen yn taal fange mar wit net hoe.
Dan beslút se in sonnet te skriuwen
dêr't skientme en lok ferweve bliuwe
mei fertriet fan hjoed oer it ferlies fan doe.

Har strofen yn berie, sakket se as in bakstien.
As de boaiem oan har lûkt, komt de wanhoop.
Sy ropt: 'Myn sonnet is noch mar by rigel tsien!'

De wyn waait har wurden yn 'e dunen wei.
Oprommers bringe de rigels nei de kringloop.
Dêr fyn ik se en ik lit se yn myn laptop frij.

Gevonden woorden

Zij loopt langs het strand van het herfstig eiland,
waar golven meedeinen met haar ferme stap.
Terwijl zij denkt over geluk, hartenpijn en vriendschap,
raken haar gedachten verward in haar anders zo nuchtere
verstand.

Zij wil haar voelen vangen maar weet niet hoe.
Dan neemt zij het besluit om een sonnet te schrijven,
waar genot, schoonheid en geluk vervlochten blijven
met verdriet, verlies, al het mens'lijk levensgedoe.

Haar strofen wikkend, had zij gevaren niet gezien,
geulwater grijpt haar vast, de bodem wijkt uiteen.
Zij roept: 'Mijn sonnet is nog maar bij regel tien!'

De wind waait haar woorden weg naar duin en bos.
Opruimers brengen de zinnen naar de kringlooploods.
Daar vind ik ze en ik laat ze in mijn laptop los.

Frije pinne

Wat oars docht myn poëzij as it ûntregeljen
fan de opleine oarder fan myn iere tinzen.
Nei jierren brijleppels yn in sjelei fan psalmen en spreuken
koe ik och sa hertstochtlik bidde:
‘Och Hear set in wacht foar myn lippen, mar lit de pinne foar
ivich frij.’

Lippefolk en eksegeten, hja desertearren.
Ynketpatroanen skeat ik yn it blêdgoud fan it krús.
Skaafsels sederhout ferwaarmje my en myn sigaren.
Fan de planken meitsje ik foar de wyn kisten
dy’t ik dan oardere steapelje yn ’e kelder.

Foar de flessen ûntwerp ik etiketten en skriuw dêrop in fers.
Mar yn de kelder is it tsjuster.
Sa gean ik taastend troch it libben.
De wacht skodhollet,
mar tusken syn earen sjoch ik in glimk.